

Arrest

nr. 111 107 van 30 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Israëlische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat K. TERMONIA, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Israëlische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 april 2012 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 april 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 april 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 13 mei 2013.

1.3. Op 12 juni 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 13 juni 2013 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Israëlische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Hadera city. U heeft uw militaire dienstplicht gedaan in Israël. U verbleef vanaf 1981 enkele jaren in Nederland en van 1985 tot 1995 was u in Canada. U uitte zich in de krant Toronto Star als een tegenstander van de oorlog. Uw auto werd gestolen en vernield teruggevonden. U stelt dat Israël hiervoor verantwoordelijk was. U vroeg asiel aan in Canada, maar uw asielaanvraag werd geweigerd en u werd gerepatrieerd. U woonde van 1999 tot 2011 in Belize, Centraal Amerika. In 2004 kreeg u een permanent verblijfsrecht in Belize.

In Belize werkte u eerst op een bananenplantage en na uw ontslag op deze plantage ontmoette u een Israëlische man die u zei dat hij voor de parachutisten gewerkt had en ook als scherpschutter. Hij bekende dat hij in 1967 op menselijke doelwitten geschoten had. Uw aandacht ging ook naar het horloge rond de pols van de man dat twee kompassen had. In de periode dat u in Belize verbleef, herinnerde u zich G.(...) B.(...), een Canadese kernfysicus die in 1990 vermoord werd in zijn appartement in Brussel. U vond dit verdacht en u vroeg de man in Belize of hij voor de Mossad, de Israëlische inlichtingendienst, werkte. In 2002 schreef u vervolgens een brief naar E.(...) W.(...), de gemachtigde in het moordonderzoek naar G.(...) B.(...). Hij drukte u op het hart dat de informatie die u gaf in het kader van dit onderzoek een vertrouwelijk karakter heeft. In 2006, toen u het internet leerde te gebruiken, merkte u echter dat E.(...) W.(...) een loopje genomen had met deze vertrouwelijke informatie en de door u gegeven informatie had gelekt naar de krant 'La Dernière Heure' in het jaar 2004.

In oktober of november 2006 werd u door drie bandieten benaderd toen u als bewaker werkte voor een coöperatieve in Belize. Jullie vochten en daarna schoot u in de lucht en was het afgelopen. U meent dat Israël achter deze aanval zit. Het politiestation was slechts 200 meter van de coöperatieve vandaan en de manager lachte het incident weg. In dezelfde periode was er een vrouw die u stalkte. U verhuisde naar Orange Wok Town en daar werden er 's nachts door uw buurman stenen gegooid naar uw zinken dak. U sliep slecht. Ook ditmaal meent u dat Israël achter deze acties zit. Uw buurman werd betaald door corrupte politiemannen in Belize. Eveneens merkte u dat het raam van uw appartement regelmatig open stond bij uw thuiskomst. U herkende de hand van de Israëlische diensten hierin. Bij G.(...) B.(...) ging men immers op eenzelfde manier te werk.

Aangezien u problemen had met uw prostaat, moest u Belize verlaten. Het was een sinecure voor u om te kunnen reizen aangezien de Israëlische ambassade uw paspoort jarenlang bijhield. U bent er uiteindelijk toch in geslaagd om reisdocumenten te bemachtigen en u kwam naar Brussel in juli 2011. In dezelfde maand bent u naar Israël gegaan voor een medische behandeling en daarna naar Mexico omwille van een staking in Israël. In september 2011 kwam u opnieuw naar Brussel maar u diende ook ditmaal geen asielaanvraag in. U wou een procedure beginnen tegen E.(...) W.(...), maar omdat uw zaak niet sterk genoeg was raadde uw advocaat u dit af.

U keerde diezelfde maand nog terug naar Israël en u begon er te werken als afwasser. Van september 2011 tot april 2012 was u in Israël. Ook in uw dagtaken in het restaurant meende u gepest en belemmerd te worden.

U keert toch terug naar België in april 2012. U reisde met uw eigen Israëlische paspoort. Op 12 april 2012 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

In België probeerde u meermaals contact te krijgen met E.(...) W.(...), waarin u op een gegeven moment ook slaagde. U meent dat E.(...) W.(...) contacten heeft met Israël en met opzet de vertrouwelijke informatie lekte naar de pers. U diende een klacht in bij Comité P en u schreef een aantal instanties aan betreffende uw situatie.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: algemene artikels over de moord op G.(...) B.(...) en het onderzoek naar deze onopgeloste moord, een origineel Israëlisch paspoort, een verklaring die u aflegde bij de federale politie op 18 juli 2012, een medisch attest van uw behandeling in Mexico, een brief die u schreef naar de procureur-generaal, een uittreksel uit de Belgische grondwet en enkele artikels omtrent de Belgische wetgeving en rechtspraak, de definitie van een 'vluchteling', een brief die u in het jaar 2011 schreef naar de verantwoordelijke van het bedrijf ISS, een antwoordbrief van het kabinet van de eerste minister en van Comité P.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst heeft u uw gegronde vrees voor vervolging totaal niet aannemelijk gemaakt. Zo blijkt u zich te baseren op wat u 'indirecte bewijzen' noemt. U haalde de diefstal en de vernieling van uw auto aan, de 'vertraging' die uw paspoort opliep in de administratieve procedure van de ambassade,

alsook 'pesterijen' van uw buurman, een gevecht met 'bandieten' toen u de functie van bewaker waarnam in Belize, een vrouw die u 'stalkte' en het raam van uw appartement dat 'open stond' (CGVS, p. 3-11). Daarenboven meende u dat E.(...) W.(...) van de Belgische federale politie mee in een complot van Israël zit tegen uw persoon (CGVS, p. 6, 10, 11). U gevraagd hoe u dan weet dat Israël achter deze verschillende activiteiten zit, stelde u telkenmale dat Israël op een 'indirecte manier' uw persoon probeert te raken (CGVS, p. 7). De Israëli's wisten bijvoorbeeld "dat u in Belize was en ze vonden het niet goed" (CGVS, p. 7). Een ander antwoord was: "De Israëli's doen dit, ik heb geen andere vijanden" (CGVS, p. 8). En over de politie in Belize, "De Israëli's geven hen geld, ze zijn corrupt" (CGVS, p. 8). Over zwarte tape rond de bomen beweert u dat het een "indicatie is dat ik persona non grata ben" (CGVS, p. 8). Over een mogelijke terugkeer stelde u: "De Israëli's betalen de politie in Belize" (CGVS, p. 9). En ook: "ik wil niet teruggaan want de Israëli's zoeken me daar, ze terroriseren me daar. Ik ben een 'citizen kane', een publieke vijand sinds de publicatie in 'La Dernière Heure' (CGVS, p. 12). Over uw werk als afwasser in het restaurant in Israël: "de Israëlische politie is de Shinbet. Ze roddelen over mij. Circumstantial evidence" (CGVS, p. 10). En over een terugkeer naar Israël: "Terug naar Israël, dan ga ik naar de gevangenis, ook als ik naar Belize terugkeer" (CGVS, p. 12).

In het licht van de bovenstaande verklaringen dienen de volgende vaststellingen gemaakt te worden.

Ten eerste zijn de door u opgenoemde feiten op zich niet zwaarwichtig genoeg om te spreken van een persoonsgerichte vervolging in de zin van de Conventie en daarenboven kan u geen enkel bewijs geven dat u werkelijk een gegronde vrees heeft jegens de Israëlische regering of de autoriteiten van Belize. U beroept zich op 'indirect bewijs' dat echter niet van die aard is om uw vrees te onderbouwen. Het zijn telkens uw verklaringen die u op geen enkele concrete manier kunt onderbouwen noch staven aan de hand van enig concreet bewijs.

Ten tweede lijkt de Israëlische regering op geen enkele manier geïntervenieerd te hebben met uw levensstijl. Zo bleek u in het bezit te zijn van een geldig Israëlisch paspoort (zie administratief dossier), was u in staat om terug te keren naar Israël en werd u niet aangehouden door de politie hoewel u volgens uw verklaringen maar liefst acht maanden in uw vaderland verbleef in de periode september 2011- april 2012 (CGVS, p. 8-10). Het feit alleen al dat u terugkeerde naar Israël is verbazingwekkend indien u werkelijk een gevangenisstraf vreesde. Bovendien maakte u tijdens uw verblijf in Israël deel uit van het openbare leven, u beweerde gewerkt te hebben in die periode, waardoor u kenbaar maakte dat u geen verborgen bestaan leidde. U gevraagd waarom de Israëlische regering u dan niet arresteerde, stelde u dat u het niet weet en dat u 'geen crimineel' bent (CGVS, p. 10). U gebruikte ook uw eigen paspoort om Israël opnieuw te verlaten (CGVS, p. 9). Met andere woorden, de Israëlische overheid had ruim de kans om u in de periode dat u in uw eigen land verbleef in te rekenen. Het feit dat dit niet gebeurde en dat u daarenboven vrij Israël kon in- en uitreizen met geldige reisdocumenten is een duidelijke indicatie dat u niet geïntervenieerd werd. Uw versie van de feiten kan dan ook totaal niet overtuigen.

Ten derde bent u zelf weinig discreet met de vertrouwelijke informatie waarover u beweerde te beschikken. Op tal van fora postte u in de afgelopen jaren berichten waarin u E.(...) W.(...) beschuldigde van een samenwerking met de Mossad. Eveneens stelde u ook dat u de moordenaar van G.(...) B.(...) op het spoor kwam door het horloge dat hij droeg en dat deze informatie gelekt werd naar de krant 'La Dernière Heure' (een kopie van de genoemde documenten werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Uw berichten dateren reeds van het jaar 2007 en u vermeldde expliciet dat u gevolgd wordt door de Mossad en dat u de contactpersoon was van E.(...) W.(...) van de Belgische politie. Ook op het moment dat u in Israël verbleef, in november 2011, bleef u berichten op het internet plaatsen. Zo schreef u in die periode over de Shinbet of de Mossad die op zoek zijn naar u, en u vermeldde tevens de plaats waar u als afwasser werkte. U geeft zelf een grote ruchtbaarheid aan uw eigen rol in het onderzoek naar de moord op G.(...) B.(...) en u valt de Israëlische veiligheidsdiensten verbaal aan. Het is niet logisch dat u, indien u werkelijk voor een vergelding vreesde van de Israëlische regering, zo te koop zou lopen met deze informatie. Bovendien dient nogmaals gesteld te worden dat u in recente jaren nog in Israël verbleef zonder vermeldenswaardige incidenten tegen uw persoon. Nogmaals kan uw versie van de feiten niet overtuigen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: algemene artikels over het onderzoek naar de onopgeloste moord op G.(...) B.(...), een origineel Israëlisch paspoort, een verklaring die u aflegde bij de federale politie op 18 juli 2012, een medisch attest van uw behandeling in Mexico, een brief die u schreef naar de procureur-generaal, een uittreksel uit de Belgische grondwet en enkele artikels omtrent de Belgische wetgeving en rechtspraak, de definitie van een 'vluchteling', een brief die u in het jaar 2011 schreef naar de verantwoordelijke van het bedrijf ISS, een antwoordbrief van het kabinet van de eerste minister en van Comité P. De door u neergelegde documenten zijn niet toereikend om uw asielrelaas te staven en de bovenstaande appreciatie te wijzigen. Zo is het merendeel van de door u voorgelegde documenten oftewel van een algemene aard, zoals de krantenartikels, de artikelen van de Belgische grondwet en de informatie van Wikipedia, oftewel zijn ze door u

geproduceerd. Bij dit laatste wordt bedoeld op de brieven die u naar verschillende instanties stuurde en de antwoorden die u daarop kreeg en die zich in het administratief dossier bevinden. Aan de overige documenten, zijnde uw paspoort en het medisch attest uit Mexico, wordt op zich niet getwijfeld. Er wordt geloof gehecht aan uw identiteit, alsook aan het feit dat u een medische behandeling onderging in Mexico.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Israël te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), laat verzoeker gelden dat hij herhaaldelijk aangaf dat hij daden van lichamelijk of geestelijk geweld moest ondergaan in Belize en in Israël. Er was een aanslag op zijn leven en er zijn verschillende voorbeelden van hoe hij in zijn dagelijks leven belemmerd werd, zoals het gooien van stenen naar zijn zinken dak in Belize en verschillende personen die hem stalkten of afluisterden. Ook zijn briefgeheim (artikel 29 van de Belgische Grondwet) werd geschonden evenals zijn recht op vrije verplaatsing en vestiging (artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten), aldus nog verzoeker. Hij verduidelijkt dat hij met verschillende krantenartikels kan aantonen dat er wel degelijk een schending van het briefgeheim heeft plaatsgevonden toen E.W. vertrouwelijke informatie doorspeelde naar de krant 'La Dernière Heure' op 2 en 13 januari 2013. Wat betreft de schending van artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, verduidelijkt verzoeker dat hij in 2004 na de publicatie in 'La dernière Heure' zijn Israelisch paspoort opstuurde naar de Israëlische ambassade in San Salvador en dat zij dit gedurende zeven jaar bijhielden.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/7 (lees: 57/7ter) van de vreemdelingenwet, voert verzoeker onder verwijzing naar UNHCR, 'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié', januari 1992 en Office of the UNHCR, 'Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims', 16 december 1998 onder andere aan dat de verklaringen van de asielzoeker een voldoende bewijs kunnen zijn van zijn hoedanigheid als vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn, coherent en niet tegenstrijdig met algemeen gekende feiten. Verzoeker meent dat hij heeft voldaan aan de op hem rustende bewijslast, dat hij verklaringen heeft gegeven die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag en dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag te staven.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003, voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal ondanks zijn uitdrukkelijk toelating om inlichtingen te vragen aan de heer E.W., toenmalig hoofd van de politie, weigert deze persoon te contacteren terwijl het Commissariaat-generaal op deze manier perfect zou kunnen achterhalen of er gesprekken zijn geweest tussen verzoeker en E.W. op 18 juli 2012. Verzoeker vervolgt dat het Commissariaat-generaal hem verwijt dat hij niet met concrete bewijzen afkomt. Nochtans legt hij een proces-verbaal neer, daterend van 18 juli 2012, waarin hij door politiecommissaris E.W. wordt ondervraagd in verband met de moord op G.B.. Ook toenmalig voorzitter van Comité P, A.V., naar wie verzoeker een klacht schreef in verband met E.W., werd niet gecontacteerd. Volgens verzoeker beoordeelt het Commissariaat-generaal hierdoor zijn asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze.

2.4. In een vierde middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing hem de vluchtelingenstatus weigert zonder op afdoende wijze te motiveren

waarom er aan zijn individuele asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker stelt dat hij misschien geen directe bewijzen van zijn asielmotieven neerlegt maar wel voldoende indirecte bewijzen levert om een grondig onderzoek te rechtvaardigen. Hij meent dat zijn asielrelaas niet wordt gecontroleerd op zijn waarachtigheid door een objectief onderzoek door bijvoorbeeld contact op te nemen met E.W., de Belgische politieofficier die door hem wordt vermeld als een centrale figuur in zijn asielrelaas, en met A.V., toenmalig hoofd van Comité P. Waar het Commissariaat-generaal meent dat de door hem opgesomde feiten op zich niet zwaarwichtig genoeg zijn om te spreken van een persoonsgerichte vervolging in de zin van de Conventie van Genève, wijst verzoeker erop dat hij heeft verteld over een aanslag op zijn leven en betoogt hij dat deze aanslag wel degelijk valt onder de feiten die zwaarwichtig genoeg kunnen zijn om de toekenning van de vluchtelingenstatus te kunnen rechtvaardigen. Dit gedeelte van zijn relaas wordt volledig genegeerd in de bestreden beslissing, aldus verzoeker, die hieruit besluit dat de motivering van de bestreden beslissing niet als afdoende kan worden beschouwd.

2.5. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: informatie van Wikipedia over de Belgische grondwet, informatie van Wikipedia over het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, een fotokopie van een proces-verbaal met PV nummer 028130/2012 van de Gerechtelijke Politie, arrondissement Brussel van 18 juli 2012, een fotokopie van een bladzijde uit verzoekers Israëlsch paspoort afgeleverd op 17 mei 2011 in San Salvador, een uittreksel uit UNHCR, *'Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié'* van januari 1992, een uittreksel uit Office of the UNHCR, *'Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims'* van 16 december 1998 en diverse artikels over de moord op G.B. en het onderzoek naar deze onopgeloste moord.

Ter terechtzitting legt verzoeker volgende bijkomende stukken neer: een uittreksel uit het document *"Privacy and National Security/Public Safety. International Working Group. Research Questionnaire. Belgium."* van 31 juli 2009 en een uittreksel uit Seerden, R., *Administrative Law of the European Union, its Member States and the United States*, Intersentia.

2.6.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door hem opgenoemde feiten op zich niet zwaarwichtig genoeg zijn om te spreken van een persoonsgerichte vervolging in de zin van de Conventie van Genève en hij daarenboven geen enkel bewijs kan geven dat hij daadwerkelijk een gegronde vrees heeft jegens de Israëlsche regering of de autoriteiten van Belize, (ii) de Israëlsche regering op geen enkele manier lijkt geïntervenieerd te hebben met zijn levensstijl daar hij in het bezit blijkt te zijn van een geldig Israëlsch paspoort, hij in staat was om terug te keren naar Israël en er niet werd aangehouden door de politie hoewel hij er volgens zijn verklaringen acht maanden verbleef in de periode september 2011-april 2012, het feit alleen al dat hij terugkeerde naar Israël verbazingwekkend is als hij werkelijk een gevangenisstraf vreesde, hij bovendien tijdens zijn verblijf in Israël geen verborgen bestaan leidde maar deel uitmaakte van het openbare leven en hij ook zijn eigen paspoort gebruikte om Israël opnieuw te verlaten, feiten welke duidelijke indicaties zijn dat hij niet gevisieerd werd, (iii) hij in de afgelopen jaren op tal van fora berichten postte waarin hij E.W. beschuldigde van een samenwerking met de Mossad en waarin hij eveneens stelde dat hij de moordenaar van G.B. op het spoor kwam door het horloge dat hij droeg en dat deze informatie gelekt werd naar de krant 'La Dernière Heure', hij in deze berichten die reeds dateren van 2007 expliciet vermeldde dat hij gevolgd wordt door de Mossad en dat hij de contactpersoon was van E.W. van de Belgische politie en hij ook in de periode dat hij in Israël verbleef berichten op het internet bleef plaatsen waarin hij onder meer de plaats vermeldde waar hij als afwasser werkte terwijl het niet logisch is dat hij zo te koop zou lopen met deze informatie indien hij werkelijk voor een vergelding vreesde van de Israëlsche regering en hij bovendien in recente jaren nog in Israël verbleef zonder vermeldenswaardige incidenten tegen zijn persoon en (iv) de door hem ter ondersteuning van zijn asielrelaas neergelegde documenten niet toereikend zijn om zijn asielrelaas te staven en bovenstaande appreciatie te wijzigen, zoals wordt toegelicht.

2.6.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op

welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het vierde middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 12 juni 2013 (CG nr. 1214321), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.7.1. Blijkens verzoekers verklaringen vreest hij de Israëlische Mossad nadat hij in 2002 een brief stuurde naar de politie in Brussel waarin hij zijn vermoedens uitte dat hij de moordenaar van G.B., die in 1990 in Brussel werd vermoord, in Belize was tegengekomen en deze informatie gelekt werd naar de krant 'La Dernière Heure' (administratief dossier, stuk 17, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.).

2.7.2. Na lezing van het administratief dossier dient de Raad evenwel vast te stellen dat verzoeker er geenszins in slaagt aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk door de Mossad of de Israëlische autoriteiten wordt geviséerd. Zo haalde hij de diefstal en de vernieling van zijn auto aan, de 'vertraging' die zijn paspoort opliep in de administratieve procedure van de ambassade, alsook een gevecht met 'bandieten' die een aanslag op zijn leven wilden plegen toen hij als bewaker werkte voor een coöperatieve in Belize, 'pesterijen' van zijn buurman, een vrouw die hem 'stalkte' en het raam van zijn appartement dat regelmatig open stond bij zijn thuiskomst (administratief dossier, stuk 4, p. 3-4 en p. 7-9). Daarenboven meent hij dat E.W. van de Belgische federale politie mee in een complot van Israël zit tegen zijn persoon (administratief dossier, stuk 4, p. 6 en p. 11) en stelt hij ook in zijn dagtaken in het restaurant in Israël waar hij als afwasser werkte gepest en belemmerd te zijn (administratief dossier, stuk 4, p. 10). Verzoeker brengt evenwel niet het minste concreet begin van bewijs bij van deze 'vervolgingsfeiten' laat staan dat hij aannemelijk maakt dat de Israëlische autoriteiten of de Mossad hiervoor verantwoordelijk zouden zijn. Hij beperkt zich slechts tot loutere beweringen en speculaties van zijnerwege die op geen enkele manier worden onderbouwd door objectieve feiten of gegevens. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent correct vastgesteld als volgt: *"U gevraagd hoe u dan weet dat Israël achter deze verschillende activiteiten zit, stelde u telkenmale dat Israël op een 'indirecte manier' uw persoon probeert te raken (CGVS, p. 7). De Israëli's wisten bijvoorbeeld "dat u in Belize was en ze vonden het niet goed" (CGVS, p. 7). Een ander antwoord was: "De Israëli's doen dit, ik heb geen andere vijanden" (CGVS, p. 8). En over de politie in Belize, "De Israëli's geven hen geld, ze zijn corrupt" (CGVS, p. 8). Over zwarte tape rond de bomen beweert u dat het een "indicatie is dat ik persona non grata ben" (CGVS, p. 8). Over een mogelijke terugkeer stelde u: "De Israëli's betalen de politie in Belize" (CGVS, p. 9). En ook: "ik wil niet teruggaan want de Israëli's zoeken me daar, ze terroriseren me daar. Ik ben een 'citizen kane', een publieke vijand sinds de publicatie in 'La Dernière Heure' (CGVS, p. 12). Over uw werk als afwasser in het restaurant in Israël: "de Israëlische politie is de Shinbet. Ze roddelen over mij. Circumstantial evidence" (CGVS, p. 10). En over een terugkeer naar Israël: "Terug naar Israël, dan ga ik naar de gevangenis, ook als ik naar Belize terugkeer" (CGVS, p. 12)." Met het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en de stelling dat zijn briefgeheim zoals gewaarborgd door artikel 29 van de Belgische Grondwet en zijn recht op vrije verplaatsing en vestiging zoals gewaarborgd door artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten werden geschonden vermag verzoeker geen afbreuk te doen aan bovenstaande vaststellingen en overwegingen, noch aannemelijk te maken dat hij daadwerkelijk een gegronde vrees hoeft te koesteren jegens de Israëlische autoriteiten.*

Dat in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging vanwege de Israëlische autoriteiten kan worden aangenomen worden andermaal bevestigd door het gegeven dat hij zich in San Salvador heeft gericht tot de Israëlische ambassade met het oog op het bekomen van een paspoort, wat hij uiteindelijk ook verkregen heeft, en dat hij met dit paspoort tot twee maal toe – in juli en september 2011 – naar Israël is gereisd (administratief dossier, stuk 17, verklaring DVZ, vragen 34-35 en stuk 4, p. 9). Een dergelijk gedrag is onverenigbaar met verzoekers bewering een gegronde vrees voor vervolging te koesteren en met zijn vrees om in de gevangenis te belanden. Hetzelfde geldt voor verzoekers houding waarbij hij zelf jarenlang op tal van internetfora grote ruchtbaarheid heeft gegeven aan zijn rol in het onderzoek naar de moord op G.B. en hij de Israëlische veiligheidsdiensten hierbij verbaal heeft aangevallen. Zoals terecht

wordt opgemerkt door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaat het in tegen iedere logica dat verzoeker zo te koop zou lopen met deze informatie indien hij werkelijk voor een vergelding vreesde vanwege de Israëlische autoriteiten.

Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij vrij Israël kon in- en uitreizen met geldige reisdocumenten, dat hij in recente jaren nog in Israël verbleef zonder vermeldenswaardige incidenten tegen zijn persoon en dat hij er niet werd aangehouden, hetgeen opnieuw een duidelijke indicatie inhoudt dat hij niet gevisieerd werd/wordt.

2.7.3. Verzoekers verwijt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen contact heeft opgenomen met E.W., de Belgische politieofficier die door hem wordt vermeld als een centrale figuur in zijn asielrelaas, en met A.V., toenmalig hoofd van Comité P. naar wie verzoeker een klacht schreef in verband met E.W., is niet dienstig. Verzoekers contacten met deze personen worden immers bevestigd door een aantal door verzoeker neergelegde documenten en worden dan ook op generlei wijze betwist. Er kan overigens niet worden ingezien op welke wijze een contactname met deze personen de appreciatie van verzoekers asielaanvraag in positieve zin zou kunnen ombuigen daar geen van beide personen verzoekers bewering kunnen staven dat hij omwille van zijn verklaringen ten overstaan van de Belgische politie in de negatieve belangstelling zou staan van de Israëlische autoriteiten en dat hij door hen zou worden gevisieerd. Een schending van de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2003 wordt dan ook niet aangetoond.

2.7.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift verwijst naar de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten en dat hij een aantal van hen ook opnieuw als bijlage aan het verzoekschrift voegt doch hij geen concreet verweer voert tegen de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot deze documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging.

Ook de overige als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde en de ter zitting neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de beoordeling van verzoekers asielaanvraag in een ander daglicht kunnen plaatsen.

2.8. In de mate verzoeker nog artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet geschonden acht, benadrukt dat Raad dat dit artikel werd opgeheven bij artikel 17 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, de Opvangwet en van de organieke wet betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De inhoud ervan wordt evenwel grotendeels hernomen door het nieuwe artikelen 48/6.

Artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, zoals ingevoegd bij artikel 5 van voornoemde wet van 8 mei 2013, bepaalt als volgt:

“De asielzoeker dient alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, wordt hij als geloofwaardig geacht en wordt hem het voordeel van de twijfel gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

Vermits aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging geen geloof kan worden gehecht, is geenszins aan de voorwaarden voldaan om toepassing te maken van het nieuwe artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.10. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS